

(2007 г). Приносът на изследването е, че в него се показват функционалните възможности на свободния асоциативен експеримент в една нова предметна област – в проучването на връзките, които се установяват между думите от родния език и думите от изучавания родствен език в менталния лексикон на обучаваните на определен етап от усвояването на чуждия език. Резултатите от изследването показват голямо разнообразие от асоциативни връзки, наличие на нови, неописани досега видове асоциации. Те са обобщени в уникален асоциативен речник на междуетничков свободни словесни асоциации върху материал от български и руски език. Тези резултати помагат да бъде изградена цялостна представа за взаимодействието на асоциативните връзки между думите от родния и изучавания родствен език, за организацията на асоциативното пространство, в което взаимодействат вербални асоциации от различен тип и с различна степен на представителност.

Л.Кирова води лекционни курсове по Теория на специализирания превод в бакалавърската степен и Проблеми на превода на художествен текст в магистърската програма Транслатология.

На 15 юли 2008 г. Висшата атестационна комисия присъди научното звание *доцент* по научната специалност “Български език (съвременен български език, българска диалектология и социолингвистика)” на д-р Анелия Василева Петкова.

Доцент Анелия Василева Петкова е преподавател по съвременен български език в катедра “Съвременен български език” към Филологическия факултет на ВТУ “Св. св. Кирил и Методий”. Води лекционни курсове по българска диалектология и социолингвистика, езикова култура, както и семинарни занятия по фонетика и лексикология на българския език и по чуждоезиково обучение. Завършила е специалност “Българска филология” в същия университет. На 30 ноември

2005 г. като свободен аспирант успешно защитава дисертация на тема: “Говорът на село Петърница, Плевенско”.

Научните ѝ интереси са в областта на българската диалектология и социолингвистика, ареалната лингвистика, ономастиката, етимологията, лексикографията, езиковите контакти. Автор е на 2 монографии и 30 статии и студии, по-важни от които са: *Местните имена в Плевенско* (2007), *Отражение на българските диалекти в топонимията на Плевенско* (2007), *Диалектът и книжовният език в тяхното социално преплитане* (2005), *Социолингвистичният аспект при изследване на диалектоложки материал* (2005).

Основният научен труд за хабилитацията на Анелия Петкова е монографията ѝ “*Местните имена в Плевенско*” (2007). Това е първото комплексно проучване на топонимичната система на Плевенско. Събран и научно интерпретиран е богат исторически, археологически, краеведски, езиков и топонимичен материал. Монографията предлага детайлен преглед на фонетичните, морфологичните, лексикалните особености на местните имена, на строежа и словообразуването им. Впечатлява професионалният поглед на диалектолога, намерил в топонимичния материал подходящо поле за потвърждение на наблюденията и изводите, направени върху живите говори днес. Основната част от изследването – Речник на местните имена в Плевенско – включва 4348 местни имена от 55 селища.

Статиите *Говорът на село Стеблево, Голо Бърдо – Албания* (2005) и *Ландшафтът в езиковия свят на албанците* (2005) са резултат от личните ѝ наблюдения върху езика на българското малцинство (областите Голо бърдо и Гора) в Албания, където А. Петкова е лектор по български език, литература и култура в университета в град Тирана (1999–2003 г.). А. Петкова е между малкото български езиковеди с димплом за много добро владеене на този рядък балкански език.